

رساله اول به تیموتائوس

ما بدون اینکه تلاشی بکنیم، از کسانی که از نظر اخلاقی و رفتاری الگوی ما هستند، سرمشق می‌گیریم. بخصوص والدین به فرزندان خود نشان می‌دهند که چه چیزی از نظر آنها حائز اهمیت است. این گفته که «پسر شبیه پدرش می‌شود» تنها یک مثل قدیمی و پیش‌پاافتاده نیست، بلکه واقعیتی است که به کرات در خانواده‌ها تکرار می‌شود. تجربه ثابت کرده که فرزندان اغلب شیوه زندگی والدینشان را دنبال می‌کنند و اشتباهات و

موفقیت‌های والدین در زندگی آنها تکرار می‌شود.

تیموتائوس نمونه‌ای است خوب از کسی که تحت تأثیر خویشتن‌اندان دیندار خود قرار گرفته بود. مادرش افنیکی و مادر بزرگش لوتیز، ایماندارانی یهودی‌نژاد بودند که به شکل‌گیری زندگی روحانی او کمک کردند (۲ تیموتائوس ۱: ۵؛ ۱۵: ۳). تیموتائوس اولین فرد مسیحی از «نسل دوم» می‌باشد که در عهدجدید از او نام برده شده است. تیموتائوس تحت حمایت پولس قرار گرفت و احتمالاً برای مدتی رهبر کلیسای افسس بود. تیموتائوس که خادم جوانی بود، با انواع فشارها، نزاع‌ها، و مخالفت‌ها از طرف کلیسا و فرهنگ اطراف آن روبرو شد. پولس برای نصیحت و تشویق تیموتائوس، این نامه را که بسیار شخصی است، برای او می‌فرستد.

پولس، رساله اول تیموتائوس را در حدود سال ۶۴ م، احتمالاً درست قبل از آخرین دوره حبسش در روم، نوشته است. از آنجا که پولس به قیصر متوسل شده بود، او را به‌عنوان زندانی به روم بردند (مراجعه کنید به اعمال ۲۵-۲۸). بیشتر محققین معتقدند که پولس در حدود سال ۶۲ م. آزاد شد (شاید به‌خاطر اینکه دوره محکومیتش سپری شده بود)، و طی چند سال بعد از آن، توانست به سفر کردن ادامه دهد. در این مدت، نامه‌های اول تیموتائوس و تیطوس را نوشت. اما دیری نپایید که نرون امپراتور وقت، اقدامات خود را برای ریشه‌کن کردن مسیحیت آغاز کرد. می‌گویند که در این زمان پولس دوباره زندانی شد و عاقبت اعدام گردید. پولس در طی دومین دوره حبسش، رساله دوم تیموتائوس را نوشت. نامه به تیطوس و دو نامه به تیموتائوس، «رسالات شبانی» را تشکیل می‌دهند.

نامه اول پولس به تیموتائوس، مبین رابطه او با تیموتائوس می‌باشد (۲: ۱). او تیموتائوس را از معلمین دروغین برحذر می‌دارد (۱۱-۳: ۱) و او را ترغیب می‌کند تا به ایمانی که به مسیح دارد، محکم بچسبد (۲۰-۱۲: ۱). سپس عبادت جمعی را مورد توجه قرار می‌دهد و بر اهمیت دعا (۷-۱: ۲) و نظم در جلسات کلیسایی تأکید می‌کند (۱۵-۸: ۲). و همین موضوع منتهی به بحثی درباره ویژگی‌های رهبران کلیسا، یعنی کشیشان (مشایخ) و شماسان می‌شود. اینجا پولس ضوابط خاص هر سمت را بیان می‌کند (۱۶-۱: ۳).

پولس بار دیگر درباره معلمین دروغین صحبت می‌کند و به تیموتائوس می‌گوید که

مشخصات رساله اول

به تیموتائوس:

هدف:

تشویق تیموتائوس، رهبر جوان، و تعلیم او.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

تیموتائوس، رهبران جوان کلیسا، و تمام ایمانداران در همه جا

تاریخ نگارش:

در حدود ۶۴ میلادی، از روم یا مقدونیه (شاید از فیلیپی)، احتمالاً درست قبل از آخرین حبس پولس در روم

علت نگارش:

تیموتائوس یکی از نزدیکترین همراهان پولس بود. پولس او را به کلیسای افسس فرستاده بود تا با معلمین دروغینی که ظهور کرده بودند، مقابله کند (۱ تیموتائوس ۱: ۴۳). احتمالاً تیموتائوس برای مدتی، کلیسای افسس را رهبری کرد. پولس امیدوار بود که تیموتائوس را ببیند (۱۵ و ۱۴: ۳)، اما در این فاصله، این نامه را به او می‌نویسد تا نصایحی عملی در زمینه خدمت به او بدهد.

آیه کلیدی:

«جازه نده کسی تو را به دلیل جوانی‌ات کوچک بشمارد، بلکه بکوش تا سخن گفتن و شیوه زندگی‌ات، و همچنین محبت و ایمان و پاک‌ی‌ات،

برای ایمانداران نمونه باشد»
(۱۲:۴).

افراد مهم:

پولس، تیموتائوس

محل‌های مهم:

افسس

جنبه‌های خاص:

اول تیموتائوس نامه‌ای است شخصی و کتاب راهنمایی است درخصوص انضباط کلیسایی و اداره آن.

چطور آنها را بشناسد و چه واکنشی نسبت به آنها نشان دهد (۱۶-۱:۴). بعد، او نصایحی عملی درباره شبانی کردن جوانان و پیران (۲:۵)، بیوه‌زنان (۳-۱:۵)، سالخوردگان (۵-۱۷:۲۵)، و غلامان (۶:۲) به او می‌دهد. پولس در خاتمه از تیموتائوس می‌خواهد که انگیزه‌هایش را پاک نگاه دارد (۳:۶-۱۰)، در ایمانش استوار بماند (۶:۱۱-۱۲)، به دور از ملامت زندگی کند (۶:۱۳-۱۶)، و با وفاداری خدمت نماید (۶:۱۷-۲۱).

نامه اول تیموتائوس درسهای زیادی را در بر دارد. اگر شما رهبر کلیسا هستید، رابطه پولس را با این شاگرد جوان و نصیحت و راهنمایی‌های سنجیده او را مورد توجه قرار دهید. خود را با ویژگی‌هایی که پولس برای مشایخ و شماسان بر می‌شمرد، مقایسه کنید. اگر تازه‌ایمان هستید، از رهبران دیندار مسیحی، مثل تیموتائوس که از زندگی پولس تقلید می‌کردند، نمونه بگیرید. اگر پدر یا مادر هستید، به یاد بیاورید که خانواده مسیحی چه تأثیر عمیقی می‌تواند بر اعضای خانواده داشته باشد، و در نظر داشته باشید که مادر و مادر بزرگ مؤمن تیموتائوس او را بسوی مسیح هدایت کردند، آن سان که خدمت او به دگرگونی جهان کمک کرد.

تقسیم‌بندی کلی

۱- تعالیم در باره عقیده درست

(۱:۱-۲۰)

۲- تعالیم برای کلیسا

(۲:۱-۱۶:۳)

۳- تعالیم برای رهبران

(۴:۱-۶:۲۱)

پولس توصیه‌هایی در باب موضوعات عملی به تیموتائوس ارائه می‌دهد، از قبیل: ویژگی‌های رهبران کلیسا، عبادت جمعی، مقابله با معلمین دروغین و نحوه رفتار با گروههای مختلف در کلیسا. برای هر کسی که آرزو دارد رهبری کارآمد بشود و خدمتی مؤثر در کلیسا انجام دهد، داشتن عقیده و رفتاری صحیح، حیاتی است. همه ما باید ایمانی درست داشته باشیم، فعالانه در امور کلیسا شرکت جوییم، و با محبت به یکدیگر خدمت کنیم.

موضوعات مهم	موضوع	توضیحات	اهمیت
تعلیم صحیح	پولس به تیموتائوس می‌آموزد که با دادن تعلیم صحیح و الگو قرار دادن زندگی‌ای پاک، ایمان مسیحی را از خدشه‌دار شدن حفظ کند. تیموتائوس می‌بایست با معلمین دروغینی مقابله می‌کرد که اعضای کلیسا را از اعتقاد به نجات تنها از طریق ایمان به عیسی مسیح، منحرف می‌کردند.	ما باید حقیقت را بشناسیم تا بتوانیم از آن دفاع کنیم. ما باید به این عقیده بچسبیم که مسیح برای نجات ما به جهان آمد. ما باید از کسانی که کلمات کتاب مقدس را به‌خاطر اهداف خود تحریف می‌کنند، دوری نماییم.	
عبادت جمعی	دعا در عبادت‌های جمعی باید به طرز شایسته‌ای درحضور خدا و دیگر ایمانداران انجام شود.	خصوصیات مسیحی باید در همه ابعاد عبادت مشهود باشد. ما باید خود را از خشم، نفرت، یا هر نوع صفت بد دیگر که ممکن است در عبادت وقفه ایجاد کند یا به اتحاد کلیسایی صدمه بزند، آزاد کنیم.	
رهبری کلیسا	پولس تعلیم مخصوصی درباره ویژگی‌های رهبران کلیسا می‌دهد تا کلیسا بتواند خدا را جلال دهد و بدون مشکل اداره شود.	رهبران کلیسا باید کاملاً وقف مسیح باشند. اگر شما تازه‌ایمان یا ایماندار جوانی هستید، از به‌دست گرفتن رهبری کلیسا هراسی به دل راه ندهید. اول بکوشید تا شخصیت مسیحی خود را رشد بدهید. یقین حاصل کنید که در پی خدا هستید نه بلندپروازی‌های خود.	
انضباط شخصی	رهبر کلیسا بودن، نیاز به انضباط دارد. تیموتائوس مانند دیگر رهبران کلیسا، می‌بایست انگیزه‌هایش را پاک نگه می‌داشت، وفادارانه خدمت می‌کرد، و زندگی‌اش به دور از ملامت می‌بود. هر کشیشی باید خود را از نظر اخلاقی و از نظر روحانی در وضعیت شایسته‌ای نگه دارد.	برای اینکه دروضع روحانی خوبی بمانید، باید خود را به مطالعه کلام خدا عادت بدهید و زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشید. عطایای روحانی خود را به کار بیندازید!	
کلیسای خدمتگزار	کلیسا مسؤول است تا در فکر نیازهای همه اعضای خود، مخصوصاً بیماران، فقیران، و بیوه‌زنان باشد.	توجه به خانواده‌های ایمانداران، رفتار مسیحی ما را نشان می‌دهد و محبت واقعی ما را نسبت به بی‌ایمانان، به نمایش می‌گذارد.	

۱- تعالیم در مورد عقیده درست

از طرف من، پولس، رسول و فرستاده عیسی مسیح که طبق حکم نجات دهنده ما خدا و خداوند و امیدمان عیسی مسیح، برای این خدمت تعیین شده ام،^۱ به فرزند حقیقی ام در ایمان، تیموتائوس.^۲ از درگاه پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، طالب فیض و رحمت و آرامش برای تو هستم.

۱:۱
غلا ۱:۱ و ۲
کول ۲۷:۱
تیپ ۳:۱ ؛ ۴:۳
۲:۱
اعما ۱:۱۶
قرن ۱۷:۴
۲ تیمو ۲:۱
تیپ ۴:۱

پولس آنها را از معلمین دروغین برحذر می دارد

^۳ همانطور که هنگام عزیمت به «مقدونیه» خواهش کردم، همچنان از تو می خواهم که در «آفسس» بمانی و از تعالیم غلطی که بعضی ها می دهند، جلوگیری کنی، و اجازه ندهی که مردم به داستانها و افسانه ها روی آورند و یا

۴:۳ و ۴
اعما ۱۰:۱۹ ؛ ۲۰:۳-۳
غلا ۷:۶
۱ تیمو ۷:۴ ؛ ۳:۶
تیپ ۹:۳

اول از افسس دیدار به عمل آورد (اعمال ۱۸:۱۹-۲۱). او بعدها، طی سفر سوم بشارتی اش، تقریباً سه سال در آنجا ماند (اعمال ۱۹ و ۲۰). افسس، به موازات شهرهای روم، قرنتس، انطاکیه، و اسکندریه، یکی از شهرهای بزرگ امپراطوری روم بود. افسس مرکز تجاری، سیاسی و مذهبی آسیای صغیر بود و معبد الهه ای به نام آرتیمیس (دیانا) در آن قرار داشت.

۴ و ۳:۱ کلیسای افسس احتمالاً دچار همان بدعتی شده بود که کلیسای کولسی را مورد تهدید قرار داده بود، بدعتی که به غلط تعلیم می داد شخص برای اینکه مورد قبول خدا واقع شود، باید رضایت فرشتگان را جلب کند. برخی از افسسیان، جهت کمک به نجات خود، فهرستی از شرح حال فرشتگان را تدوین کرده بودند. انگیزه معلمین دروغینی که اینجا به آنها اشاره شده، بجای اینکه برخاسته از خواست مسیح باشد، از تمایلات آنان سرچشمه می گرفت. آنها کلیسا را با جر و بحث های نامربوط و بی پایان آلوده کرده بودند (۷:۱ و ۶). امروز برای ما فرصت های زیادی وجود دارد که وارد چنین بحث های نامربوط و بی فایده ای شویم. این جر و بحث ها جای پیغام مسیح را که زندگی ها را تغییر می دهد، گرفته است. از نظریه پردازی های مذهبی و یکی به دو کردن در مسائل الهیاتی دوری کنید. این چیزها در ابتدا شاید بی ضرر به نظر برسند، اما به طریقی ما را از مسیر اصلی و پیغام مرکزی انجیل که همانا شخصیت و کار عیسی مسیح باشد، منحرف می کند.

۱۱-۳:۱ دنیا پر است از مردمانی که در پی هوادار هستند، کسانی که ما را و می دارند که از پیروی مسیح

۱:۱ این نامه را پولس در سال ۶۴ یا ۶۵ م. بعد از اولین حبس در روم، برای تیموتائوس می نویسد (اعمال ۲۸:۱۶-۳۱). از قرار معلوم پولس برای چند سالی از زندان خلاصی پیدا می کند و در طی این مدت مجدداً از کلیساهای آسیا و مقدونیه ملاقات به عمل می آورد. وقتی پولس و تیموتائوس به افسس باز می گردند، در می یابند که تعالیم غلط در کلیسا رواج پیدا کرده است. پولس رهبران کلیسای افسس را مطلع کرده بود که مواظب معلمین دروغینی باشند که به طور حتم بعد از رفتن او از افسس، وارد صحنه خواهند شد (اعمال ۲۹:۲۰ و ۳۰). پولس درحالی که عازم مقدونیه بود، تیموتائوس را به منظور رهبری کلیسای افسس به آنجا می فرستد. شاید پولس این نامه را از جایی در مقدونیه نوشته باشد. پولس به تیموتائوس نامه می نویسد تا او را در رسیدگی به وضعیت دشوار کلیسای افسس یاری دهد. پس از آن پولس دوباره دستگیر می شود و بعدها اعدام می گردد.

۱:۱ جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره پولس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در اعمال فصل ۹.

۱:۱ پولس خود را مبشر یا به طور تحت اللفظی رسول، یعنی «فرستاده» می نامد. عیسی مسیح پولس را فرستاد تا پیغام نجات را به غیریهودیان برساند (اعمال ۹:۱-۲۰).
۱:۱ در داستانهای پرماجرا، قهرمان داستان اغلب قربانیان بی دفاع را در آخرین لحظات نجات می دهد. در عالم تخیل، حادثه جوی بی باک تنها امید قربانیان داستان است. در واقعیت عالم روحانی، عیسی مسیح تنها امید ماست. فقط او می تواند ما را نجات دهد. شما امیدتان را بر چه چیزی نهاده اید؟

۴ و ۳:۱ پولس طی سفر دوم بشارتی اش بود که برای بار

خود را با شجره‌نامه‌های طولانی و بی‌پایان مشغول سازند. اینگونه مسایل، جز ایجاد بحث‌های بی‌ثمر، نتیجه دیگری ندارند. این عقاید و بحث‌های پوچ مانع نقشه الهی که بوسیله ایمان آشکار می‌شود، می‌گردد.^۵ اما منظور من از این حکم اینست که مسیحیان آنجا، از محبتی لبریز شوند که از دلی پاک و انگیزه‌ای درست و ایمانی اصیل سرچشمه می‌گیرد.

اما این قبیل افراد، اصلاً توجهی به این امور روحانی ندارند و فقط در پی ایجاد بحث و جدل هستند؛^۶ دلشان می‌خواهد معلم احکام و شریعت شوند، در حالیکه کوچکترین درکی از مفهوم واقعی آن ندارند.^۸ البته شریعت و احکام مذهبی خوب است، بشرطی که بطرز صحیح و آنگونه که خدا در نظر دارد، بکار رود. اما بهر حال این احکام به ما که بوسیله خدا نجات یافته‌ایم مربوط نمی‌شود، بلکه برای قانون‌شکنان، جنایتکاران، خدانشناسان، گناهکاران و بی‌دینان است؛ برای آنانی است که پدر و مادر خود را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند و یا آدم می‌کشند.^{۱۰} بلی، این احکام داده شد تا نشان دهد که مرتکبین این اعمال، جزو گناهکارانند، یعنی زناکاران، همجنس‌بازان، آدم دزدان، دروغگویان و

۵:۱

روم ۸:۱۳

غلا ۵:۱۴

تیمو ۲:۵؛ ۲:۲۲

۱ پتر ۱۶:۳

۶:۱

تیط ۱۰:۱

۸:۱

روم ۱۶:۱۲-۷

۹:۱

غلا ۱۹:۳

مکا ۸:۲۱

بیراهه و موضوعات نامربوط بکشاند و موجب شود که به مقصود پیغام خدا دست نیایم. معلمین دروغین در افسس، نظام‌های نظری زیادی را تدوین می‌کردند و بعد به بحث درباره جزئیات مربوط به کل عقاید خیالی خود می‌پرداختند. ما نباید اجازه بدهیم که چیزی توجه ما را از مژده نجات عیسی مسیح که موضوع اصلی کتاب مقدس است، منحرف کند. ما باید بدانیم تعلیم کتاب مقدس چیست، باید آنها را در زندگی روزانه به کار بگیریم، و به دیگران تعلیم دهیم. وقتی چنین کنیم، قادر خواهیم بود تمام تعلیم را در پرتو حقیقت اساسی درباره عیسی، مورد بررسی قرار دهیم. آنقدر وقت صرف جزئیات کم‌اهمیت کتاب مقدس نکنید که موضوع اصلی تعلیمی را که خدا سعی دارد به شما بیاموزد، از دست بدهید.

۷:۱-۱۱ نکته‌ای که معلمین دروغین از درک آن قاصر بودند (۶:۱)، هدف شریعت خدا بود. مقصود از شریعت، دادن فهرستی از احکام برای هر موقعیتی نبود، بلکه هدف آن این بود که گناه بی‌ایمانان را به آنها نشان دهد و آنان را بسوی خدا بیاورد. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد تعلیم پولس درباره ارتباط ما با شریعت، مراجعه کنید به رومیان ۵:۲۰ و ۲۱؛ ۱۳:۱ و ۱۰؛ غلاطیان ۳:۲۴-۲۹.

۱۰:۱-۱۱ کسانی هستند که سعی دارند همجنس‌بازی را به‌عنوان یک شیوه انتخابی زندگی، مشروعیت بخشد. حتی برخی از مسیحیان می‌گویند که مردم حق انتخاب شیوه زندگی خود را دارند. اما کتاب مقدس به‌طور خاص

دست بکشیم و از آنها تبعیت کنیم. ایشان اغلب، اشخاص را به‌طور زیرکانه‌ای تحت تأثیر خود قرار می‌دهند. چطور می‌توان تعلیم غلط را پیش از اینکه آسیبی جبران‌ناپذیر وارد سازند، تشخیص داد؟ (۱) به‌جای اینکه به مردم کمک کند تا نزد مسیح بیایند، باعث بوجود آمدن بحث و مشاجره در بین آنها می‌شود (۴:۱)؛ (۲) مروج آن، معلمینی هستند که انگیزه‌شان این است که اسم و رسمی پیدا کنند (۷:۱)؛ (۳) با تعلیم واقعی کتاب مقدس در تضاد می‌باشند (۷:۱ و ۴:۱-۳). ما به‌جای گوش کردن به تعلیم معلمین دروغین، باید تعلیم کتاب مقدس را بیاموزیم و با ایمان به مسیح و تنها به او وفادار بمانیم. ۵:۱ کنجکاوی، قدرت و شهرت، محرک معلمین دروغین است. در مقابل، محرک معلمین واقعی مسیحی، محبت، راستی، و ایمان می‌باشد. ابداع آموزه‌های مرموز به منظور تحت تأثیر قرار دادن مردم بوسیله «دانش» خود، ممکن است هیجان‌انگیز باشد، اما اگر بر دروغ استوار باشد، شور و هیجان حاصل از آن، بی‌محتوا، بی‌ارزش و موقتی است. رهبرانی که صادقانه مسیح را پیروی می‌کنند، وقتی می‌بینند حقیقت انجیل مسیح در سرتاسر دنیا پخش می‌شود و محبت او مردم را در هر جا دگرگون می‌سازد، پاداش ماندنی و ابدی خود را می‌یابند.

۶:۱ موشکافی بیش از حد در الهیات، به بیانی دیگر بحث و جدل کردن درباره جزئیات کتاب مقدس، می‌تواند علاقه ما را به خود جلب کند، اما ممکن است ما را به

۱۱:۱
قرن ۴:۴

تمام کسانی که مرتکب اعمالی برخلاف تعلیم صحیح می گردند،^{۱۱} تعلیمی که مطابق انجیل پر جلال خدای متبارک است، و من نیز برای اعلام آن تعیین شده‌ام.

لطف خدا نسبت به پول

^{۱۲} بنابراین، خداوند مان عیسی مسیح را شکر می گویم که قدرت انجام این خدمت را به من داد، و مرا لایق شمرد و به این خدمت گمارد.^{۱۳} گرچه قبلاً به مسیح کفر می گفتم و مسیحیان را تعقیب می کردم و آزار و شکنجه می دادم، اما خدا بر من رحم فرمود، زیرا نمی دانستم چه می کنم و هنوز مسیح را نشناخته بودم.^{۱۴} وه که خداوند ما چه مهربان و پر محبت است! او نشان داد که چگونه به او ایمان بیاورم و از محبت مسیح عیسی لبریز شوم.

^{۱۵} این حقیقت چقدر عالی است و چقدر آرزو دارم همه آن را بپذیرند که عیسی مسیح به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد. من خود، بزرگترین گناهکاران هستم،^{۱۶} اما خدا بر من رحم کرد، تا به این ترتیب عیسی مسیح بتواند مرا بعنوان نمونه‌ای برای دیگران بکار ببرد و نشان دهد که حتی نسبت به بدترین گناهکاران صبور است، تا دیگران نیز دریابند که می توانند زندگی جاوید داشته باشند.^{۱۷} پس تا زنده‌ام می گویم جلال و حرمت شایسته خدایی است که پادشاه تمام دورانهاست. او نادیدنی و غیرفانی است. تنها او خداست، و اوست دانای کل. آمین!

۱۲:۱
قرن ۳:۵۵
فیل ۱۳:۴
کول ۲۵:۱
۱۳:۱
لو ۳۴:۲۳
اعما ۳:۸ + ۹:۲۶
اقرن ۱۵:۹
۱۴:۱
لو ۴۷:۷
روم ۲۰:۵
۲ تیمو ۱۳:۱
۱۵:۱
لو ۱۰:۹
روم ۸:۵
۱۶:۱
افس ۷:۲

۱۷:۱
تیمو ۱۶:۵۶

(اعمال ۹:۱-۹). خدا پولس را بخشید و شما را هم می تواند ببخشد.

۱۴:۱ وقتی ما مسیحی می شویم، اغلب احساس می کنیم که محبت ما نسبت به عیسی و دیگران ناکافی است. اما می توانیم مطمئن باشیم که مسیح ایمان و محبت لازم را به ما خواهد داد. حتی با ایمان ضعیفمان باید محبت واقعی را به دیگران نشان بدهیم. اگر رابطه ما با مسیح عمیق تر شود، او هم ایمان ما را زیاد خواهد کرد و هم محبت ما را. **۱۵:۱** در این آیه که اغلب حفظ یا نقل قول می شود، پولس مژده انجیل را خلاصه می کند: عیسی گناهکاران را نجات می دهد و هیچ گناهکاری ورای قدرت نجات او قرار ندارد. آیا به این واقعیت ایمان دارید؟ عیسی فقط برای این به جهان نیامد تا طریق زندگی را به ما نشان دهد، یا ما را دعوت کند تا انسانهای بهتری باشیم. او آمد تا نجات را به ما هدیه کند، نجاتی که به حیات ابدی منتهی می شود. آیا هدیه او را پذیرفته اید؟

عمل همجنس بازی را گناه می نامد (مراجعه کنید به لاویان ۲۲:۱۸؛ رومیان ۱:۱۸-۳۲؛ اقرنثیان ۶:۹-۱۱). اما ما باید مواظب باشیم که فقط عمل را محکوم کنیم، نه شخص را. نباید از کسانی که مرتکب همجنس بازی می شوند، بترسیم، آنها را مسخره کنیم، یا از آنان نفرت داشته باشیم. اعمال آنان قابل آمرزش است و زندگی آنها می تواند تغییر کند. کلیسا بدون اینکه از موضع خود مبنی بر مخالفت با عمل همجنس بازی عدول کند، باید پناهگاهی باشد برای بخشش و شفای همجنس بازان. جهت کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به رومیان ۱:۲۷.

۱۷-۱۲:۱ ممکن است بقدری احساس تقصیر به خاطر زندگی گذشته، بر شخص مسلط شود که فکر کند که خدا هیچگاه نمی تواند او را ببخشد و بپذیرد. اما به زندگی پولس توجه کنید. او پیش از آنکه به مسیح ایمان بیاورد، مقدسین را تعقیب می کرد و آنها را به قتل می رساند

محکم به ایمان بچسب

۱۸:۱
قرن ۴:۱۰۱۹:۱
اتیمو ۱۲:۶۲۰:۱
قرن ۵:۵
اتیمو ۱۷:۲ : ۱۴:۴

^{۱۸} و حال، پسر، «تیموتائوس»، حکمی که به تو می‌دهم اینست: برای خداوند خوب بجنگ، همانگونه که خداوند قبلاً توسط نبوتها و پیغامها این را در مورد تو فرموده بود. ^{۱۹} به ایمانی که به مسیح داری محکم بچسب و وجدان خود را پاک نگاه دار و مطابق ندای آن عمل کن. زیرا بعضی از ندای وجدان خود سرپیچی کرده، به انجام کارهایی دست زدند که می‌دانستند درست نیست. به همین علت، بعد از مدتی مخالفت با خدا، ایمان خود را به مسیح از دست دادند. ^{۲۰} «همینائوس» و «اسکندر»، دو نمونه از این قبیل افراد می‌باشند. ایشان را در چنگ شیطان رها کردم تا تنبیه شوند و درس عبرت گیرند و دیگر باعث رسوایی نام مسیح نگردند.

۲- تعالیم برای کلیسا

دستورات درخصوص عبادت

۱۰:۲
افس ۱۸:۶

۲ چند نکته مهم را نیز مورد تأکید قرار می‌دهم: برای همه مردم دعا کن؛ از خدا درخواست کن که بر آنان رحم کند؛ و بسبب آنچه که برای ایشان انجام خواهد داد، او را شکر کن.

است، ایمان مردم را ضعیف می‌کرد. پولس در ۱ تیموتائوس ۲۰:۱ می‌گوید او را به «شیطان سپردم»، که به این معناست که پولس او را از عضویت کلیسا اخراج کرده بود. او این کار را کرد تا همینائوس پی به اشتباهش ببرد و توبه کند. هدف غایی این تنبیه، مجازات همینائوس نبود بلکه اصلاح او. امروز، کلیسا در تنبیه مسیحانی که عمداً گناه می‌کنند، اهمال می‌ورزد. با ناطاعتی که به‌طور عمد صورت می‌گیرد، باید سرعت برخورد کرد و از آلوده شدن بقیه ایمانداران، به‌شدت جلوگیری به عمل آورد. اما تنبیه کلیسایی باید طوری انجام شود که متخلف را بسوی مسیح و به آغوش پر محبت کلیسا باز گرداند. این کلمات، مفهوم تنبیه را در بر دارند: بنا کردن، پاک ساختن، تربیت کردن، اصلاح نمودن، بی‌عیب کردن. بنابراین، محکوم کردن، سوء ظن داشتن، امتناع ورزیدن از بخشش، یا اخراج کردن برای همیشه، جایی در تنبیه کلیسایی ندارد.

۶-۱:۲ با اینکه خدا قادر مطلق و دانای مطلق است، اما او ما را برگزیده تا بوسیله دعا، او را در ایجاد تغییرات در دنیا، یاری دهیم. اینکه چطور چنین چیزی عملی است، به‌خاطر فهم محدود ما، یک معما می‌باشد، اما واقعیت دارد. پولس ما را ترغیب می‌کند تا برای یکدیگر و برای سران دولت دعا کنیم. دعاهای صادقانه ما تأثیرات بسیار زیادی دارد (یعقوب ۱۶:۵).

۱۸:۱ پولس برای عطای نبوت که خدا از آن طریق پیامهای تشویق و هشداردهنده به کلیسا می‌دهد، ارزش زیادی قائل می‌شد (۱ قرنتیان ۱۰:۱۴). همان طور که امروزه شبانان را برای خدمت کلیسا تقدیس می‌کنند، کشیشان با دست گذاشتن بر سر تیموتائوس، او را برای خدمت جدا کردند (مراجعه کنید به ۱۴:۴). از قرار معلوم، در این مراسم تعدادی از ایمانداران درباره عطایا و قابلیت‌های تیموتائوس نبوت کردند. سخنان خداوند حتماً تیموتائوس را در سرتاسر دوران خدمتش تشویق کرده است.

۱۹:۱ چطور می‌توانید وجدانتان را پاک نگه دارید؟ بیش از هر چیز دیگری، ایمانتان به مسیح را عزیز بدارید و کارهایی را انجام دهید که می‌دانید درست است. هر بار که نسبت به ندای وجدان خود بی‌اعتنایی می‌کنید، قلب خود را سخت‌تر می‌سازید. پس از گذشت مدت زمان کوتاهی توانایی شما در تشخیص درست از نادرست از بین خواهد رفت. اما اگر با خدا راه بروید، او قادر است از طریق وجدانتان با شما سخن گوید و قدرت تشخیص درست و غلط را به شما بدهد. برای اینکه مطمئن باشید کاری که می‌کنید درست است، بر اساس کشش درونی عمل کنید، در این صورت وجدانتان پاک خواهد ماند.

۲۰:۱ گناه همینائوس در ۲ تیموتائوس ۱۷:۲ و ۱۸، توضیح داده شده است. او با این تعلیم که روز رستاخیز فرارسیده

«هیچ کس مانند تیموتائوس، چنین علاقه خالصی نسبت به شما ندارد؛ گویا هر کس فقط به مسائل خود می‌اندیشد، و به فکر خدمت به مسیح نیست. اما شما تیموتائوس را می‌شناسید؛ او مثل یک فرزندی به من کمک کرده تا پیغام انجیل را اعلام نمایم» (فیلیپان ۲: ۲۰-۲۲).

شرح زندگی تیموتائوس در اعمال ۱۶ فصل ۱۶ شروع می‌شود، بیان شده است. در این آیات هم به او اشاره شده است: رومیان ۱۶: ۲۱؛ اقرنتیان ۱: ۱۶؛ ۱۱: ۱۰؛ اقرنتیان ۱۹: ۱؛ فیلیپان ۲: ۱۹-۲۳؛ ۲۳: ۲؛ کلسان ۱: ۲؛ اتسالونیکان ۱: ۱-۲؛ ۲: ۱۹؛ ۲: ۲۰-۲۱؛ ۲: ۲۰ تیموتائوس؛ فلومون ۱: ۱؛ عبرانیان ۱۳: ۲۳.

^۲ همچنین، برای رهبران و مقامات مملکت به پیشگاه خداوند دعا کن تا بتوانیم در صلح و آرامش بسر ببریم و زندگی خداپسندانه و پاک و شایسته‌ای داشته باشیم.^۳ دعا کردن برای دیگران، کاری است که نجات‌دهنده‌ی ما خدا را خشنود می‌سازد، زیرا او مشتاق است که همه‌ی مردم نجات یابند و به این حقیقت پی ببرند^۴ که خدا واحد است، و میان خدا و مردم، انسانی وجود دارد به نام عیسی مسیح که جان خود را فدای تمام بشریت کرد تا با این کار، خدا و انسان را با یکدیگر آشتی دهد. این پیغامی است که خدا در زمان مناسب به جهانیان داد؛^۵ و در نهایت راستی اعلام می‌کنم که من بعنوان رسول خدا انتخاب شده‌ام تا این حقیقت را به غیریهودیان برسانم و به ایشان تعلیم دهم که چگونه خدا انسان را از راه ایمان نجات می‌بخشد.^۶ بنابراین، می‌خواهم که مردان در هر جا، آزاد از گناه و خشم و نفرت، دستهای پاک خود را بلند کرده، به درگاه خدا دعا کنند.^۷ و^۸ زنان نیز باید در طرز

دهد. قربانی عیسی حیات جدید را برای بشریت به ارمغان آورد. آیا اجازه داده‌اید که او شما را با خدای پدر آشتی دهد؟
۸:۲ گناه، یا خشم و نفرت ورزیدن، علاوه بر اینکه خدا را آزرده می‌سازد، دعا کردن را نیز مشکل می‌گرداند. به همین دلیل، عیسی به ما می‌گوید که در صورت لزوم، عبادت خود را قطع کرده، با دیگران آشتی کنیم (متی ۵: ۲۳ و ۲۴). هدف ما این است که رابطه درستی با خدا و همچنین با دیگران داشته باشیم.

۹:۲-۱۵ برای درک این آیات، باید به موقعیتی که پولس و تیموتائوس در آن خدمت می‌کردند، پی ببریم. در فرهنگ یهودی حاکم بر قرن اول، زنان اجازه تحصیل نداشتند. وقتی پولس به زنان می‌گوید که در سکوت و با اطاعت کامل تعلیم بگیرند، او فرصت‌های جدیدی را در اختیار آنها می‌گذارد. پولس نمی‌خواست که زنان افسس تعلیم بدهند چون آنها هنوز دانش یا تجربه کافی نداشتند. کلیسای افسس در مواجهه با معلمین دروغین دچار مشکل خاصی شده بودند. ظاهراً، زنان خیلی در معرض تعالیم این معلمین قرار داشتند (۲ تیموتائوس ۳: ۹-۱۱)، چون آنها هنوز دانش کافی از کتاب مقدس نداشتند تا بتوانند مدعیان دروغین را خوب تشخیص دهند. گویا بعضی از زنان با پوشیدن لباسهای نامناسب، آزادی مسیحی خود را که تازه به آن دست یافته بودند، به رخ دیگران می‌کشیدند (۲ و ۹: ۱۰). پولس به تیموتائوس می‌گوید که کسی را (در این مورد به زنان اشاره دارد) که هنوز در ایمان رشد کافی نکرده است، به سمت رهبری قرار ندهد (مراجعه کنید به ۲۲: ۵). همین اصول در کلیسای امروز قابل اجراست (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۶: ۳).
۹:۲ و ۱۰ از قرار معلوم، بعضی از زنان مسیحی به‌جای

۲:۲ دستور پولس مبنی بر دعا برای اولیا امور با توجه به اینکه امپراطور وقت نرون بود (۵۴-۶۸ م.)، جای تعمق دارد. نرون در بی‌رحمی، امپراطوری انگشت‌نما بود. او به سیر بلایی نیاز داشت که خود را به‌خاطر آتش‌سوزی عظیمی که در سال ۶۴ م. قسمت زیادی از شهر روم را نابود کرد، در پشت آن مخفی سازد و برای اینکه توجه همگان را که معطوف او شده بود، از خود دور کند، تقصیر را به گردن مسیحیان روم انداخت. ناگهان جفا در سرتاسر امپراطوری شروع شد. مسیحیان را نه فقط از بعضی امتیازات اجتماعی محروم ساختند، بلکه برخی از آنان را به‌طور علنی قتل عام کردند، سوزاندند، یا خوراک حیوانات کردند. بسیاری از مسیحیان از اجتماع طرد شدند. وقتی پولس این نامه را می‌نوشت، جفا به صورت روزافزونی ایمانداران را تهدید می‌کرد.

۴:۲ بطرس و پولس هر دو می‌گویند که خدا مشتاق است که همه نجات پیدا کنند (مراجعه کنید به ۲ بطرس ۳: ۹). این بدان معنا نیست که همه نجات پیدا خواهند کرد، چون کتاب مقدس به وضوح بیان می‌کند که بسیاری او را رد خواهند کرد (متی ۲۵: ۳۱-۴۶؛ یوحنا ۱۲: ۴۴-۵۰؛ عبرانیان ۱۰: ۲۶-۲۹). این آیات نشان می‌دهند که حوزه عمل انجیل به یک نژاد، یک جنس یا به یک ملت با پیشینه تاریخی خاص محدود نمی‌شود، بلکه جهانی است. خدا همه مردم دنیا را دوست دارد و پسرش را فرستاد تا جهان را نجات بخشد و همه کسانی که از او رو بر می‌گردانند، او را آزوده می‌سازند.

۲:۲-۶ گناه، ما انسانها را از خدا جدا کرده است و فقط یک نفر در جهان وجود دارد به نام عیسی که هم خداست و هم انسان که می‌تواند بین ما و خدا قرار بگیرد و ما را با او آشتی

۲:۲

روم ۱:۱۳

۳:۲

۱ تیمو ۱:۱

۴:۲

۱ تیمو ۱۰:۴

۲ تیمو ۲۵:۲

۵:۲

۳۵۸ روم

۶:۲

غلا ۴:۴

۷:۲

اعما ۱۵:۹

۱ قرن

۲ تیمو ۱:۱

۸:۲

مز ۴:۲۴؛ ۴:۶۳

۹:۲

۱ پتر ۳:۳

پوشاک و آرایش خود باوقار باشند. زنان مسیحی باید برای نیکوکاری و اخلاق خوب خود مورد توجه قرار گیرند، نه برای آرایش مو و یا آراستن خود به زیور آلات و لباس‌های پرزرق و برق.

^{۱۱} زنان باید در سکوت و با اطاعت کامل به فراگیری مسایل روحانی بپردازند. ^{۱۲} اجازه نمی‌دهم زنان به مردان چیزی یاد دهند و یا بر آنان مسلط شوند. زنان باید در جلسات کلیسایی ساکت باشند. ^{۱۳} علت این امر آنست که خدا نخست «آدم» را آفرید و بعد «حوّا» را. ^{۱۴} و این آدم نبود که فریب شیطان را خورد،

۱۱:۲

اقرن ۱۴:۳۴

۱۲:۲

تیپ ۵:۲

۱۳:۲

پیدا ۲۲:۷،۲

۱۵و۱۴:۲

پیدا ۱۶،۱۳،۶:۳

سرکشی را بیان می‌کند. برای «سکوت کامل» کلمه یونانی متفاوتی به کار برده می‌شود. از طرفی، خود پولس تصدیق می‌کند که زنان به‌طور علنی دعا و نبوت می‌کردند (اقرنتیان ۵:۱۱). اما از قرار معلوم، زنان در کلیسای افسس از آزادی مسیحی خود که به تازگی کسب کرده بودند، سوء استفاده می‌کردند. از آنجایی که این زنان نوایمان و بدون تحصیلات کافی بودند، هنوز تجربه یا دانش لازم را برای تعلیم کسانی که تحصیلات جامع کتاب مقدسی داشتند، دارا نبودند.

۱۴و۱۳:۲ در نامه‌های قبلی، پولس درباره نقش زن و مرد در «زدواج» صحبت می‌کند (افسیان ۵:۲۱-۲۳؛ کولسیان ۳:۱۸و۱۹). اینجا او درباره نقش زن و مرد در «کلیسا» سخن می‌گوید. بعضی از محققین می‌پندارند که این آیات که درباره آدم و حواست، بیانگر اوضاع کلیسای افسس می‌باشد. درست همانطور که حوا در باغ عدن فریب خورد، معلمین دروغین زنان را در کلیسا فریب می‌دادند. درست همانطور که خدا اول آدم را آفرید، در کلیسای افسس نیز می‌بایست اول مردان تعلیم می‌دادند، چون آنها در فراگیری مسائل روحانی تجربه بیشتری داشتند. پس این نظر تأکید می‌کند که تعلیم پولس در اینجا کلی نیست، بلکه در کلیساهایی قابل اجراست که مشکلاتی شبیه کلیسای افسس دارند. اما دیگر محققین، معتقدند که نقش‌هایی که پولس به آنها اشاره می‌کند، نشان‌دهنده طرح خدا در تربیت خلقتش می‌باشد. او این وظایف را تعیین کرد تا هم در خانواده هم آهنگی حفظ شود و هم در کلیسا.

۱۴:۲ پولس نقشی را که آدم در سقوط داشت، نادیده نمی‌گیرد (پیدایش ۳:۱۷، ۷و۱۹-۱۹). بلکه برعکس، او در نامه‌اش به رومیان، آدم را در ارتکاب گناه اولیه مقصر می‌داند که به موجب آن، طبیعت نسل بشری گناه‌آلود شد (رومیان ۵:۱۲-۲۱).

اینکه اخلاق مسیحی را بر خود بگیرند، سعی می‌کردند از طریق زیبایی ظاهری، مورد توجه قرار بگیرند. شاید بعضی از آنها فکر می‌کردند که از طریق ظاهرشان می‌توانند شوهر بی‌ایمان خود را بسوی مسیح هدایت کنند (مراجعه کنید به ۱ پطرس ۳:۱-۶ که نصیحت پطرس به این گونه زنان است). میل به زیبایی برای یک زن، امری غیر کتاب مقدسی نیست؛ خود شهر مقدس به «منظره‌ای باشکوه، به مانند عروسی که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده»، توصیف شده است (مکاشفه ۲۱:۲). اما زیبایی از درون شخص شروع می‌شود. نجابت، حجب و محبت نوری به چهره می‌بخشد که بهترین لوازم آرایشی و جواهرات دنیا نمی‌تواند چنین نوری به آن بدهد. سر و وضع آراسته و ظاهری مرتب، سرد و غیرطبیعی به نظر خواهد آمد مگر اینکه زیبایی درونی شخص جلوه‌گر شود.

۱۲:۲ برخی این قسمت را چنین تفسیر می‌کنند که زنان هرگز نباید در گردهمایی‌های کلیسایی تعلیم دهند. اما سایر مفسرین می‌گویند که سخنان پولس را می‌توان تحت‌اللفظی‌تر، یعنی «من اجازه نمی‌دهم» ترجمه کرد. پولس اعتقاد نداشت که زنان هرگز نباید به مردان تعلیم بدهند. همکار قابل تحسین پولس، پرسکلا، اپلس واعظ بزرگ را تعلیم داد (اعمال ۱۸:۲۴-۲۶). بعلاوه، پولس به کرات از زنان دیگری نام می‌برد که مسؤولیتی را در کلیسا عهده‌دار بودند. فیبی، خادمه کلیسا بود (مراجعه کنید به ترجمه‌های دیگر رومیان ۱:۱۶). مریم، طریفینا، طریفوسا (رومیان ۶:۱۲)، مانند افودیه و سینتیخی برای خداوند کار می‌کردند (فیلیپیان ۴:۲). بنابراین، اینجا در تیموتائوس ۱۲:۲، پولس فقط زنان افسس را از تعلیم دادن منع می‌کند، نه همه زنان را (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۹:۲-۱۵).

در مورد سکوت زنان در جلسات کلیسایی، کلمه **سکوت** اینجا اغلب «موقر» ترجمه می‌شود که خودداری و عدم

بلکه حوّا فریب خورد و گناه کرد.^{۱۵} از این جهت، خدا زنان را به درد زایمان دچار ساخت؛ اما اگر به او ایمان آورند و زندگی آرام و با محبت و پاکی را در پیش گیرند، روح ایشان را نجات خواهد داد.

مشخصات رهبران کلیسا

۳ این گفته صحیح است که اگر کسی مشتاق است کشیش شود، در آرزوی کار خوبی است.^۲ اما کشیش باید شخص نیک و درستی باشد تا کسی نتواند عیبی در او بیابد. او باید شوهر وفادار یک زن باشد؛ خویشتندار بوده، عاقلانه فکر کند؛ منظم و خوش رفتار باشد؛ در خانه‌اش باید به روی مهمان باز باشد و مشتاق تعلیم کلام خدا باشد.^۳ او نباید مشروب‌خوار و تندخو و اهل دعوا باشد بلکه ملایم و مهربان؛ پول دوست نیز نباشد.^۴ باید سرپرست خوبی برای خانواده‌اش باشد و فرزندان‌ش را طوری تربیت کند که در کمال احترام از او اطاعت نمایند،^۵ زیرا اگر کسی نتواند خانواده خود را اداره کند، چگونه خواهد توانست کلیسا را اداره و خدمت نماید؟^۶ کشیش نباید تازه ایمان باشد، زیرا ممکن است از اینکه اینقدر زود به این مقام

۱:۳
اعما ۲۸:۲۰
۲:۳
تیط ۸:۱۶

۳:۳
تیط ۷:۱
۴:۳
۱ تیمو ۱۲:۳

پولس ارائه می‌دهد بسنجید. کسانی که مسؤولیت‌های بزرگی دارند، باید پاسخگوی انتظارات زیادی باشند.
۲:۳ وقتی پولس می‌گوید که کشیشان کلیسا (به توضیح خود متن کتاب مراجعه کنید) باید فقط یک زن داشته باشند، در واقع چند همسری و بی‌بندوباری جنسی را منع می‌کند. این به معنای ممانعت از کشیش شدن مرد مجرد یا ازدواج مجدد کشیشی که همسرش فوت شده، نیست.
۵:۴ گاهی خادمین افتخاری و خادمینی که استخدام کلیسا هستند، به اشتباه فکر می‌کنند که کار آنها به قدری اهمیت دارد که دلیل موجهی برای بی‌توجهی نسبت به خانواده می‌باشد. اما رهبران کلیسا باید از خانه شروع کنند. اگر مردی راغب به توجه به فرزندان و تعلیم و تربیت آنها نباشد، استحقاق رهبری کردن کلیسا را ندارد.
۶:۳ تازه‌ایمانان پیش از اینکه نقش رهبری را در کلیسا داشته باشند، باید در ایمان قوی و قایم بشوند. بسیاری از مواقع، وقتی کلیسا از خادمین خود ناامید می‌شود، تازه‌ایمانان را که فاقد صلاحیت‌اند به جای آنها در سمت پرمسؤولیتی قرار می‌دهد. ایمان تازه برای بلوغ نیاز به گذشت زمان دارد که طی آن، مورد آزمایش قرار می‌گیرد. نوایمانان باید به خدمت گمارده شوند، اما تا وقتی که شیوه زندگی مسیحی را به‌طور قطع تعلیم نگرفته باشند، نباید در سمت رهبری قرار بگیرند.

۱۵:۲ این آیه به‌طور تحت‌اللفظی چنین ترجمه شده: «اما به زاییدن رستگار خواهد شد». تفسیرهای مختلفی از این آیه شده است: (۱) مرد گناه کرد و محکوم شد به اینکه با مشقت کار کند. زن گناه کرد و محکوم شد تا با درد زایمان کند. اما هم مرد و هم زن از طریق ایمان به مسیح و اطاعت از او می‌توانند نجات پیدا کنند. (۲) زنانی که به وظایف تعیین‌شده از سوی خدا عمل می‌کنند، تعهد و اطاعت واقعی خود را به مسیح نشان می‌دهند. یکی از مهم‌ترین وظایف یک زن و یک مادر، نگهداری از خانواده می‌باشد. (۳) زایمانی که اینجا بیان شده، به تولد از عیسی مسیح اشاره دارد. زنان (و مردان) در نتیجه تولد از خود مسیح که مهم‌ترین تولدهاست، روحاً نجات پیدا می‌کنند. (۴) درسهایی که زنان به واسطه زحمات ناشی از بدنی آوردن فرزند فرا می‌گیرند، منجر به رشد و تقویت قابلیت‌هایی در آنان می‌شود و این قابلیت‌ها مطالب بسیاری را در مورد محبت، مسؤولیت‌پذیری، اطاعت و خدمت به آنان می‌آموزد.

۱:۳-۱۳ اگر کسی بخواهد رهبر کلیسا شود، کار خوبی می‌کند، اما شرایط سختی برای نیل به این مقام مقرر شده است. پولس اینجا برخی از شرایط را بر می‌شمارد. آیا سمت رهبری را در کلیسا بر عهده دارید، یا دوست دارید یک روز رهبر بشوید؟ خود را با معیارهای برتری که

گمارده شده، دچار غرور گردد؛ غرور نیز نخستین گام بسوی سقوط است، همانطور که شیطان نیز از همین راه سقوط کرد.^۷ کشیش در خارج کلیسا، در میان مردم غیرمسیحی نیز باید شهرت خوب داشته باشد، تا شیطان نتواند او را بوسیله اتهامات گوناگون به دام بیندازد، و دست و پای او را برای خدمت به اعضای کلیسا ببندد.

^۸ شماسان که دستیاران کشیش کلیسا هستند، باید مانند او اشخاصی محترم باشند. ایشان نباید دورو، مشروبخوار و یا پول دوست باشند؛^۹ بلکه باید با تمام وجود، مسیح را که منبع مخفی ایمانشان است، پیروی کنند.^{۱۰} اما پیش از آنکه کسی را به مقام شماسی بگماري، اول وظایف دیگری در کلیسا به او محول کن، تا خصوصیات و توانایی‌های او را بیازمایی. اگر از عهده وظایفش بخوبی برآمد، آنگاه او را به شماسی منصوب کن.^{۱۱} همسران شماسان نیز باید محترم و باوقار باشند و درباره دیگران بدگویی نکنند، بلکه خویشتندار و قابل اعتماد باشند.^{۱۲} شماس باید فقط یک زن داشته باشد و نسبت به او وفادار بوده، سرپرست خوبی برای خانواده خود باشد.^{۱۳} شماسانی که خوب خدمت کنند، اجر خوبی بدست خواهند آورد، زیرا هم مورد احترام مردم خواهند بود و هم ایمان و اعتمادشان به مسیح نیرومندتر خواهد گردید.

^{۱۴} با اینکه امیدوارم بزودی نزد تو بیایم، اما این نکات را می‌نویسم،^{۱۵} تا اگر آمدنم به تأخیر افتاد، بدانی چه نوع افرادی را برای خدمت به کلیسای خدای زنده انتخاب کنی، کلیسایی که خانه خدا و ستون و پایه حقیقت است.^{۱۶} واقعاً که خداپسندانه زندگی کردن، کار آسانی نیست. اما به کمک مسیح این امر امکان‌پذیر است،

۷:۳
قرن ۲۱:۸
تیمو ۲۶:۲

۸:۳
فیل ۱:۱
۹:۳
تیمو ۱۹:۱

۱۲:۳
تیمو ۴:۲، ۳
۱۳:۳
متی ۲۱:۲۵
۱۵:۳
متی ۱۸-۱۶:۱۶
افس ۲۱:۲
۱۶:۳
اش ۱۴:۷
متی ۱۱:۴
یو ۱۴:۱
روم ۴:۳
اعما ۹:۱
۱ یو ۴:۳ و ۵:۵

دو مورد، پولس انتظار دارد که رفتار زنان سرشناس کلیسا به‌مانند رفتار مردان برجسته کلیسا مسؤولانه باشد.
۱۵و۱۴:۳ رهبری کلیسا مسؤولیت سنگینی است چون کلیسا به خدای زنده تعلق دارد. رهبران کلیسا را نباید به‌خاطر شهرتشان انتخاب کرد، و نباید گذاشت که با اصرار به سمت‌های بالاتر ارتقاء یابند، بلکه آنها را باید به‌خاطر توجهی که به حقیقت، هم در تعلیم و هم در زندگی شخصی‌شان دارند، انتخاب کرد.

۱۶و۱۵:۳ فهرست شرایط لازم برای خدمت کلیسایی، نشان می‌دهد که برخورداری از زندگی خداپسندانه، مستلزم تلاش و انضباط شخصی است. همه ایمانداران، حتی اگر قصد نداشته باشند هیچ وقت کار رهبری را در کلیسا بر عهده گیرند، باید تمام سعی خود را در پیروی از این رهنمودها بکنند، چون این رهنمودها با آنچه که خدا راست و درست می‌داند، مطابقت دارد. قدرت انجام آنها هم از مسیح صادر می‌شود.

۸:۳-۱۰ شماس یعنی «کسی که خدمت می‌کند». این سمت را رسولان در کلیسای اورشلیم (اعمال ۶:۱-۶) بوجود آوردند تا به نیازهای مادی ایمانداران، بخصوص احتیاجات بیوه‌زنان یونانی‌زبان، رسیدگی شود. شماسان رهبرانی بودند در کلیسا که ویژگی‌های آنها همانند ویژگی‌های کشیشان و مشایخ است. در بعضی از کلیساهای امروز، شماسی تبدیل به سمتی شده که همه کارها را زیر نظر دارد و اغلب از مسیحیان جوان و نوایمان خواسته می‌شود که در این سمت خدمت کنند. اما این الگوی کتاب مقدسی نیست. پولس می‌گوید، مردان را پیش از آنکه شماس شوند، باید با دادن وظایف کمتر مورد آزمایش قرار داد.

۱۱:۳ برخی کلمه **زنان** را «خادمین زن» یا «شماسه‌ها» ترجمه کرده‌اند. مشخص نیست که آیا این آیه به زنان شماسان اشاره دارد یا به رهبران زن در کلیسا (مثل فیبی، شماسی که در رومیان ۱:۱۶ به او اشاره شده است). در هر

زیرا او مانند یک انسان به دنیا آمد، و ثابت کرد که روحی پاک و بی گناه دارد؛ فرشتگان او را خدمت کردند؛ و مژده آمدن او در میان ملت‌ها اعلام شد؛ مردم همه جا به او ایمان آوردند؛ و او بار دیگر به جلال و شکوه خود در آسمان بازگشت.

۳- تعالیم برای مشایخ

هشدار پولس درباره معلمین دروغین

۴ اما روح القدس صریحاً می‌فرماید که در زمانهای آخر، برخی در کلیسا از پیروی مسیح رویگردان شده، بدنال معلمینی خواهند رفت که از شیطان الهام می‌گیرند.^۱ این معلم‌نماها با بی‌پروایی دروغ خواهند گفت و آنقدر آنها را تکرار خواهند کرد که دیگر وجدانشان آنها را معذب نخواهد ساخت.^۲ بعنوان مثال خواهند گفت که ازدواج کردن و گوشت خوردن کار اشتباهی است؛ درحالی‌که می‌دانیم خدا این چیزها را عنایت فرموده تا ایماندارانی که پیرو حقیقتند، با شکرگزاری از آنها بهره‌مند شوند. هر چه که خدا آفریده، خوب است و باید با شادی از آنها استفاده کنیم. البته باید برای آنها از خدا شکرگزاری نمود،^۳ و طلب برکت کرد، زیرا خوراک با دعا و کلام خدا پاک می‌شود.

۱:۴ یو ۱۳:۱۶
۲:۲ تس ۳:۲
۳:۲ پط ۱:۲
۴:۴ ۱ یو ۶:۴
۲:۴ افس ۱۹:۴
۳:۴ امث ۲۲:۱۸
کول ۱۶:۲
عبر ۴:۱۳
۴:۴ اقرن ۲۶:۱۰
تیت ۱۵:۱

بلکه نسبت به هر تعلیمی که باعث تضعیف یا نپذیرفتن قسمت‌هایی از اصول ایمانی ما شود، هشیار می‌سازد. چنین تعالیم دروغینی می‌تواند یا خیلی آشکار یا فوق‌العاده نهان باشد، طوری که نتوان براحتی به وجودش پی برد.

۱:۴-۵ چرا پولس می‌گوید که معلمین دروغین از شیطان الهام می‌گیرند (۱:۴)؟ شیطان با دادن تعلیمی که تقلیدی زیرکانه از تعالیم درست است، مردم را فریب می‌دهد. معلمین دروغین تعلیمی قانع‌کننده ارائه می‌دادند و همین امر آنها را برحق می‌نمایاند. در هر حال، انضباط سخت بدنی نمی‌توانست گناه را پاک کند (مراجعه کنید به کولسیان ۲:۲۰-۲۳). وقتی معلمی درباره عیسی مسیح تعلیم می‌دهد، نگاه ما باید ورای روش تدریس او باشد. طرز نگرش او به مسیح، منبع پیام او را مشخص می‌سازد. ۴:۴ برخلاف معلمین دروغین، پولس با یقین اظهار می‌دارد که هر چه خدا آفریده، خوب است (مراجعه کنید به پیدایش ۱). ما باید برای موهبت‌های خدا که ما را شاد می‌سازند، طلب برکت کنیم و او را به‌خاطر آنها سپاس گوئیم. این بدان معنا نیست که از چیزهایی که خدا آفریده، سوء استفاده کنیم (برای مثال، پرخوری سوء استفاده از غذای خوب، شهوت‌رانی سوء استفاده از عشق، و قتل سوء استفاده از زندگی است که همه اینها هدایایی از جانب خدا می‌باشند). ما نباید از چیزهایی که خدا

۱:۴ «زمانهای آخر» از قیام مسیح شروع شده و تا بازگشت او ادامه خواهد داشت، یعنی زمانی که فرمانروایی خود را برقرار سازد و بشریت را داوری کند. ۲:۱۰-۴ معلمین دروغین تهدیدی بودند برای کلیسا و هنوز هم هستند. عیسی و رسولان بارها کلیسا را از آنها برحذر داشته‌اند (برای مثال، مراجعه کنید به مرقس ۱۳:۲۱-۲۳؛ اعمال ۲۰:۲۸-۳۱؛ ۲ تسالونیکیان ۲:۱-۱۲؛ ۲ پطرس ۳:۳-۷). به‌نظر می‌رسد خطری که تیموتائوس در افسس با آن روبرو بود، از سوی عده خاصی از افراد کلیسا ایجاد شده بود که پیرو بعضی از فیلسوفان یونانی بودند و بدن را ناپاک می‌دانستند و فقط روح را مهم می‌شمردند. آنها ایمان نداشتند که خدایی که جهان را خلق کرده، پاک است، چون معتقد بودند که حتی تماس او با دنیای مادی، او را آلوده می‌کند. با اینکه این عده از اعضای کلیسا که تحت تأثیر عقاید یونانی بودند، عیسی را احترام می‌کردند، اما نمی‌توانستند بپذیرند که او حقیقتاً یک انسان بود. اگر از تعالیم آنها ممانعت به عمل نمی‌آمد، به تدریج حقیقت مسیحیت تحریف می‌شد.

کافی نیست که یک معلم از چیزی که می‌خواهد تعلیم دهد، آگاهی داشته، منضبط و پاک باشد و اظهار کند که برای خدا سخن می‌گوید. اگر سخنان او با تعالیم کتاب مقدس مغایرت داشته باشد، تعلیم او نادرست است. پولس، تیموتائوس را نه تنها نسبت به این مشکل خاص،

۶ اگر این امور را به دیگران تعلیم دهی، خادمی شایسته برای عیسی مسیح خواهی بود، که از ایمان و تعلیم صحیح بهره گرفته است، تعلیمی که آن را پیروی کرده‌ای.

۷ وقت خود را با بحث درباره عقاید پوچ و افسانه‌های احمقانه تلف نکن، بلکه بکوش و تمرین کن تا زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشی.^۸ تمرین و ورزش بدنی مفید است، اما ورزش روحانی بسیار مفیدتر از آن است و تو را برای هر کاری آماده می‌سازد. پس به تمرینات روحانی بپرداز تا مسیحی بهتری باشی، چون این تمرینات نه فقط برای این دنیا مفید است، بلکه برای عالم آینده نیز. ^۹ حقیقت همین است و همه باید آن را بپذیرند.^{۱۰} ما سخت تلاش می‌کنیم و زحمت می‌کشیم تا مردم به این حقیقت ایمان بیاورند، زیرا امید ما به خدای زنده است که نجات دهنده همه می‌باشد، خصوصاً آنانی که راه نجات او را پذیرفته‌اند.

^{۱۱} این نکات را تعلیم بده و یقین حاصل کن که همه آنها را آموخته‌اند.^{۱۲} اجازه نده کسی تو را بدلیل جوانی‌ات حقیر بشمارد، بلکه بکوش تا سخن گفتن و شیوه زندگی‌ات، و همچنین محبت و ایمان و پاکی‌ات، برای ایمانداران نمونه باشد. ^{۱۳} تا زمان آمدن من، به خواندن و تشریح کتاب مقدس برای ایمانداران مشغول باش و برای ایشان کلام خدا را موعظه کن.

^{۱۴} زمانی که کشیشان کلیسا بر سر تو دست گذاشتند، خدا از طریق پیامها و نبوتها، عطایای خاصی به تو بخشید؛ از این عطایا به بهترین نحو استفاده کن،^{۱۵} و آنها را در خدمت خدا بکار ببر تا همه متوجه ترقی و پیشرفت تو شوند.^{۱۶} بدقت

۶:۴
۲ تیمو ۱۴:۳

۷:۴
۱ تیمو ۴:۱
۸:۴
کول ۲۳:۲

۱۰:۴
۱ تیمو ۴:۲ ؛ ۱۵:۳

۱۱:۴
۱ تیمو ۷:۵
۱۲:۴
۱ قرن ۱۱:۱۶
تیط ۷:۲
۱۳:۴
۱ تیمو ۱۴:۳

۱۴:۴
اعما ۶:۶
۱ تیمو ۸:۱
۲ تیمو ۶:۱

شما را به کار ببرد. چه جوان باشید چه سالخورده، تصور نکنید که سن و سال مانع ایجاد می‌کند. طوری زندگی کنید که دیگران مسیح را در شما ببینند.

۱۴:۴ و ۱۵ شاید رهبری در کلیسایی که مشکلات زیادی داشت، باعث شده بود که تیموتائوس احساس ترس کند. مشایخ و انبیای کلیسا او را تشویق می‌کردند و از او می‌خواستند که مسؤولانه عطایای روحانی‌اش را به کار ببرد. ورزشکاران حرفه‌ای و با استعداد، اگر با تمرین‌های طولانی، ماهیچه‌های خود را تقویت نکنند، توانایی‌های خود را از دست خواهند داد. به همین نحو، ما هم عطایای روحانی خود را از دست خواهیم داد اگر آنها را به کار نیندازیم. استعدادهای ما با تمرین تقویت می‌شوند، اما اگر آنها را تمرین ندهیم و به کار نگیریم، تحلیل خواهند رفت. خدا چه عطایا و توانایی‌هایی به شما بخشیده است؟ آنها را مرتباً در خدمت به خدا و دیگران به کار ببرید (مراجعة کنید به رومیان ۱:۱۲-۸؛ ۲ تیموتائوس ۶:۱-۸).

آفریده سوء استفاده کنیم، بلکه باید با به کار بردن آنها برای خدمت خدا و تکریم او، از آنها لذت ببریم. آیا برای چیزهایی که خدا آفریده است، او را شکر کرده‌اید؟ آیا به نحوی از آنها استفاده می‌کنید که باعث خشنودی خودتان و خدا شود؟

۷:۴-۱۰ آیا روحاً و جسماً در وضعیت خوبی قرار دارید؟ در اجتماع ما، بیشتر بر روی تناسب جسمانی تأکید می‌شود، در صورتی که پولس بیان می‌کند که سلامتی روحانی مهم‌تر از سلامت جسمانی است. ما باید از توانایی‌هایی که خدا به ما بخشیده، برای خدمت به کلیسا استفاده کنیم تا در ایمان ترقی نماییم (مراجعة کنید به ۱۴:۴-۱۶).

۱۲:۴ و ۱۳ تیموتائوس رهبری جوان بود. مسیحیان مسن‌تر به سادگی می‌توانستند او را به خاطر جوانی‌اش تحقیر کنند. او می‌بایست خود را نمونه‌ای از تعلیم درست، زندگی آکنده از محبت، ایمان، و پاکی بسازد تا بتواند احترام افراد مسن‌تر از خود را جلب کند. خدا بدون در نظر گرفتن سنتان می‌تواند

مراقب زندگی و تعلیمی که می‌دهی باش، و آنچه را که راست و درست است انجام بده، تا خدا تو را برکت دهد و برای کمک به دیگران بکار برد.

توجه کردن به گروه‌های مختلف در کلیسا

۵ مرد سالخورده را هرگز با خشونت سرزنش نکن، بلکه او را همچون پدر خود با احترام نصیحت نما. با جوانان مثل برادران خود، با محبت سخن بگو.^۲ با زنان پیر مانند مادر خود و با دختران جوان همچون خواهران خود رفتار کن و افکار ت در باره ایشان همیشه پاک باشد.^۳ کلیسا باید از بیوه‌زنان مراقبت و نگهداری کند، البته اگر کسی را نداشته باشند که از ایشان مراقبت نماید.^۴ اما اگر فرزندان یا نوه‌هایی دارند، ایشان باید از آنان نگهداری بعمل آورند، و بیاموزند که نیکوکاری را از خانه شروع کنند و اول از همه، دین خود را به والدین و اجداد خود ادا نمایند. این چیزی است که خدا را خشنود و راضی می‌سازد.

۱:۵
لاو ۳۲:۱۹
تیط ۶:۲۲

۴:۵
متی ۴:۱۵
افس ۲:۶
اتیمو ۳:۲

مصیبت‌زده کمک مالی می‌نمودند (۱ اقرنتیان ۱:۱۶-۴)؛ و از تعداد زیادی از بیوه‌زنان نگهداری می‌کردند (اعمال ۶:۱-۶). منابع مالی کلیسا همواره محدود بوده است و کلیسا همواره مجبور بوده احساس مسئولیت مالی و سخاوت را در حالت تعادل نگه دارد. و این در صورتی عملی است که اعضا تا جایی که می‌توانند سخت کار کنند و تا جایی که امکان دارد استقلال مالی داشته باشند تا بتوانند به‌طور شایسته‌ای از خود و اعضای نیازمند مراقبت به‌عمل آورند. وقتی اعضای کلیسا هم مسؤول باشند و هم گشاده‌دست، در آن صورت نیاز همه برطرف خواهد شد.

۴:۵ مسؤولیت مراقبت از افراد درمانده را اول به‌طور طبیعی خانواده‌های آنها برعهده دارند، یعنی کسانی که زندگی‌شان به آنها پیوند خورده است. اما خانواده‌ها همیشه نمی‌توانند همه مراقبت‌های لازم را به‌عمل آورند. کلیسا باید افراد بی‌کس را حمایت کند، و همچنین به نیازهای عاطفی و روحانی دیگران، اعم از سالخورده‌گان، جوانان، معلولین، بیماران یا فقیران رسیدگی نماید. خانواده‌هایی که از اعضای عاجز خانواده خود مراقبت می‌کنند، اغلب بار سنگینی بر دوش می‌کشند و ممکن است به پول بیشتر، گوش شنوا، دست یاری‌دهنده، یا سخن تشویق‌آمیز نیاز داشته باشند. جالب است که اغلب، کسانی که کمک دریافت می‌کنند، متقابلاً به دیگران کمک می‌کنند، طوری که کلیسا به جمعی تبدیل می‌شود که همه اعضای آن به یکدیگر توجه دارند.

۲:۵ اگر مردان در کار خدمت، با زنان مثل خواهران خود رفتار کنند و نه مثل شیء یا دارایی شخصی خود، می‌توانند برخورد و نگرش درستی نسبت به زن‌ها داشته باشند. اگر مردان، زنان را عضو خانواده خدا بدانند، در این صورت از آنها محافظت خواهند کرد و در رشد روحانی به آنان یاری خواهند داد.

۳:۵ از آنجایی که برای زنان هیچ مستمری، هیچ تأمین اجتماعی و هیچ بیمه عمری وجود نداشت و شغل شرافتمندانه‌ای هم برایشان نبود، ایشان قادر به تأمین زندگی خود نبودند. اگر بیوه‌زنی فرزند یا هیچ خویش دیگری نداشت که از او حمایت کند، محکوم به فقر می‌شد. از همان ابتدا، کلیسا از بیوه‌زنان ایماندار حمایت می‌کرد و آنها در عوض خدمت مؤثری به کلیسا ارائه می‌دادند.

۳:۵ پولس از خانواده‌های مسیحی می‌خواهد که تا جایی که می‌توانند خودشان معاش خود را تأمین کنند. او تأکید می‌کند که فرزندان و نوادگان از بیوه‌زنانی که در خانواده خود دارند، نگهداری به‌عمل آورند (۴:۵)؛ او پیشنهاد می‌کند که بیوه‌زنان جوانتر مجدداً ازدواج کنند و خانواده جدیدی تشکیل دهند (۱۴:۵)؛ و او به کلیسا دستور می‌دهد که از اعضای تنبلی که نمی‌خواهند کار کنند، حمایت نکند (۲ تسالونیکیان ۱۰:۳). با وجود این، هر وقت که لازم می‌شد، ایمانداران دارایی خود را روی هم می‌گذاشتند (اعمال ۴۴:۲-۴۷)؛ آنها سخاوتمندانه به کلیساهای

۵ کلیسا باید از بیوه زنانی نگهداری کند که فقیر و بیکس هستند و چشم امیدشان به خداست و وقتشان را بیشتر در دعا صرف می کنند؛^۶ اما بیوه‌هایی که بیکار می گردند و بدگویی می کنند و در پی خوشگذرانی هستند، روح خود را بسوی هلاکت سوق می دهند.^۷ این باید جزو مقررات کلیسای شما باشد، تا اعضا بدانند چه کاری درست است و آن را انجام دهند.

۸ اما اگر کسی به احتیاجات خویشان و بخصوص اعضای خانواده خود بی توجه باشد، اجازه ندارد خود را مسیحی بخواند؛ چنین شخص از یک کافر هم پست تر است.

۹ زنان بیوه‌ای که بیش از ۶۰ سال سن دارند و بیش از یک بار ازدواج نکرده‌اند، باید نامشان در فهرست بیوه‌زنان کلیسا ثبت گردد.^{۱۰} اینگونه بیوه‌زنان باید به نیکوکاری معروف بوده، فرزندان خود را بخوبی تربیت کرده باشند؛ باید نسبت به غریبان مهمان‌نواز بوده، به ایمانداران نیز خدمت کرده باشند و دردمندان و محتاجان را یاری داده و همواره نیکوکار بوده باشند.

۱۱ بیوه‌های جوانتر را جزو این گروه نپذیر، چون پس از مدتی ممکن است امیال و غرایز بر ایشان چیره شود و خواهان ازدواج مجدد گردند؛^{۱۲} به این ترتیب، بسبب شکستن پیمان اولشان با مسیح، مورد محکومیت قرار می گیرند.^{۱۳} از این گذشته، بیوه جوان ممکن است به بیکاری و تنبلی عادت کند، و خانه به خانه بگردد و در مورد این و آن به بدگویی پردازد و در کار دیگران فضولی کرده، بیهوده گویی نماید.^{۱۴} پس به نظر من، بهتر است که بیوه‌های جوان ازدواج کنند و بچه‌دار شوند و به خانه‌داری پردازند، تا کسی نتواند از کلیسا عیب و ایرادی بگیرد.^{۱۵} زیرا اینطور که پیداست، عده‌ای از بیوه‌ها از کلیسا روگردان شده، شیطان را پیروی می کنند.

۱۶ بار دیگر یادآوری می کنم که خویشان هر بیوه زن باید خرج او را بدهند و این بار را بر دوش کلیسا ننهند، تا کلیسا بتواند از بیوه‌زنانی نگهداری کند که هیچکس را ندارند.

۵:۵

لو ۳۷:۲

۱ پط ۵:۳

۵:۵

یعقو ۵:۵

۱۰:۵

پیدا ۳:۱۸ و ۴

اعما ۳۶:۹

۱۲:۵

عبر ۴:۶-۶

۱۳:۵

۲ تس ۱۱:۳

تیط ۱۱:۱

۱۴:۵

اقرن ۹:۷

۱ تیمو ۱۵:۳

تیط ۵:۲

۱۵:۵

۱ تیمو ۲۰:۱

۱۶:۵

روت ۱۸:۲

که در ازای حمایت مالی، خود را وقف خدمت به کلیسا کنند. امروز از هر چهار زن، سه نفرشان خیلی زود بیوه می شوند؛ اکثر زنان سالخورده در کلیساهای ما، شوهران خود را از دست داده‌اند. آیا کلیسای شما برنامه‌ای برای خدمت به این زنان دارد؟ آیا می‌توانید کاری کنید که عطایا و استعدادهای آنها در رفع نیازهای کلیسا به کار رود؟

۸:۵ تقریباً هرکسی خویشاوندی دارد. روابط خویشاوندی از دید خدا خیلی مهم است. پولس می‌فرماید کسی که مسئولیت‌های خانوادگی خود را نادیده می‌گیرد، نباید خود را مسیحی بنامد. آیا شما سهم خود را در برطرف کردن نیازهای افراد خانواده خود ایفا می‌کنید؟

۹-۱۶ از قرار معلوم، بیوه‌زنان مسن‌تر قول می‌دادند

۱۷:۵	کشیشانی که امور کلیسا را خوب اداره می کنند، باید هم حقوق خوبی دریافت کنند و هم مورد تشویق قرار گیرند، بخصوص آنانی که در کار موعظه و تعلیم کلام خدا، زحمت می کشند. ^{۱۸} زیرا کتاب آسمانی می فرماید: «دهان گاوی را که خرمن می کوبد، نبند و بگذار به هنگام کار، از خرمن بخورد.» در جای دیگر نیز می فرماید: «کسی که کار می کند، باید حقش را بگیرد.»
۱۹:۵	اگر بر یکی از کشیشان اتهامی وارد شود، نپذیر مگر آنکه دو یا سه نفر شاهد، آن را تأیید کنند. ^{۲۰} اگر ثابت شد که گناه کرده است، باید او را در حضور همه توبیخ کنی تا برای دیگران درس عبرتی باشد.
۲۱:۵	در حضور خدا و عیسی مسیح و فرشتگان مقدس، تو را مکلف می سازم که این دستورالعمل را حتی در مورد کشیشی که بهترین دوست توست اجرا کنی. رفتارت با همه یکسان باشد و از کسی طرفداری نکن. ^{۲۲} در انتصاب کشیش عجله بخرج نده، چون ممکن است او گناهی کرده باشد، و تو با این کارت گناه او را تأیید کنی. مواظب باش که خود را پاک و مقدس نگاه داری.
۲۳:۵	خوبست که بجز آب، گاهی نیز برای ناراحتی معدهات، کمی شراب بنوشی، زیرا اغلب بیمار می شوی.
۲۴:۵	برخی از مردم و حتی بعضی از کشیشان زندگی گناه آلودی دارند و همه از آن مطلع هستند. در این مورد باید اقدام شدیدی بعمل آوری. اما در مورد کسانی که گناهانشان آشکار نیست، باید منتظر روز داوری شد تا حقایق آشکار گردد.

روم ۸:۱۲
غلا ۶:۶
۱تسا ۵:۱۲
۱۸:۵
تث ۴:۲۵
لو ۷:۱۰

متی ۱۶:۱۸
۲۰:۵
تث ۱۱:۱۳
۲قرن ۱۱:۷
افس ۱۱:۵
۲۱:۵
اتیمو ۱۳:۶

۲۲:۵
اتیمو ۱۴:۴

۲۳:۵
اتیمو ۸:۳

۲۴:۵
مکا ۱۳:۱۴

۱۹:۵ و ۲۰: رهبران کلیسا از گناه، خطا و اشتباه بدور نیستند. اما اغلب به دلایل نادرستی، مثل عیبهای جزئی، برآورده نکردن انتظارات یکی از افراد، و اصطکاکهای شخصیتی، مورد انتقاد قرار می گیرند. از این روست که پولس می فرماید که فقط زمانی باید به اتهامات وارده به آنان توجه کرد که دو یا سه شاهد آن را تأیید کنند. گاهی باید رفتار رهبران کلیسا را به آنها گوشزد کرد و بعضی اوقات نیز باید آنها را توبیخ کرد. اما هر نوع توبیخی که انجام می شود باید عادلانه، با محبت و در جهت اصلاح صورت گیرد.

۲۲:۵: انتخاب رهبران کلیسا امری است جدی. آنان باید ایمانی قوی و زندگی درستی داشته باشند و از خصائل مذکور در تیموتاؤس ۱:۳-۷ و تیطوس ۵:۱-۹ برخوردار باشند. هر کسی که طالب مقام رهبری کلیسا باشد، شایسته چنین مقامی نیست. پیش از آنکه از کسی دعوت کنی تا در مقام رهبری کلیسا قرار گیرد، از شایستگی او اطمینان حاصل کنی.

۱۷:۵ و ۱۸: رهبران وفادار و سخت کوش کلیسا را باید حمایت کرد و از ایشان قدردانی به عمل آورد. رهبران کلیسا بیشتر اوقات مورد انتقاد قرار می گیرند، چون ایمانداران انتظارات غیرواقعی از آنها دارند. با رهبران کلیسای خود چگونه رفتار می کنی؟ آیا از یافتن اشتباهات آنها لذت می بری، یا قدردانی خود را نسبت به آنها ابراز می داری؟ آیا به اندازه کافی از نظر مالی حمایت می شوند که بتوانند بدون نگرانی زندگی کنند و احتیاجات خانواده شان تأمین شود؟ عیسی و پولس بر اهمیت حمایت از خادمینی که ما را رهبری می کنند و به ما تعلیم می دهند، تأکید می کردند (مراجعه کنید به غلاطیان ۶:۶ و توضیحات مربوط به لوقا ۷:۱۰ و ۱قرننتیان ۹:۴-۱۰).

۱۷:۵ و ۱۸: موعظه و تعلیم ارتباط تنگاتنگی با هم دارند. موعظه به معنی اعلام کلام خدا و قرار دادن حقیقت کتاب مقدس در مقابل شنوندگان است. تعلیم، شرح حقیقت کتاب مقدس، کمک به شاگردان در درک قسمتهای مشکل آن و کمک به آنها در اجرای کلام خدا در زندگی روزمره می باشد.

^{۲۵} به همین ترتیب، خدمات و اعمال نیک و شریف برخی از کشیشان، بر همه واضح است. اما خدمات برخی دیگر، بتدریج بر همه آشکار خواهد شد.

۶ آندسته از مسیحیانی که غلام هستند، باید برای ارباب خود خوب کار کنند و به او احترام بگذارند تا نگویند که مسیحیان کارکنان خوبی نیستند. نگذارید از این راه، نام خدا و تعالیم مسیحی مورد اهانت قرار گیرد.^{۲۶} اگر ارباب هم مسیحی باشد، نباید از او سوءاستفاده نمایند و از زیر کار شانه خالی کنند، بلکه برعکس باید بهتر کار کنند، چون به یک برادر مسیحی خدمت می کنند.

۱:۶

تیپ ۹:۲

۲:۶

اتیمو ۱۱:۴

اجتناب از بحث‌های بیهوده و پول‌دوستی

این نکات را به ایمانداران تعلیم ده و ایشان را تشویق نما تا آنها را اجرا کنند.^{۲۷} عده‌ای ممکن است این تعلیمات را نپذیرند. اما اینها تعلیم درست و کامل خداوند ما عیسی مسیح بوده و اصول زندگی خداپسندانه می باشد. پس هر که بگونه‌ای دیگر تعلیم دهد، در غرور و نادانی گرفتار است. چنین شخصی با مفهوم سخنان مسیح بازی می کند و بحثهایی را پیش می کشد که نتیجه اش حسادت، خشم، ناسزا، توهین و بدگمانی است.^{۲۸} کسانی که این بحثها را بوجود می آورند، عقلشان در اثر گناه از کار افتاده و سخنانشان از حقیقت بدور است. دین برای آنان وسیله‌ای است برای ثروتمند شدن و بس. از اینگونه اشخاص دوری کن!^{۲۹} اما ثروتمند واقعی کسی است که در زندگی خداپسندانه خود، به آنچه دارد قانع و خرسند است.^{۳۰} ما چیزی با خود به این دنیا نیاورده‌ایم و چیزی نیز نخواهیم

۳:۶

اتیمو ۱۰:۳، ۱

تیپ ۱۰:۱

۴:۶

اقرن ۲:۸

اتیمو ۴:۱

۲ تیمو ۱۴:۲

۵:۶

روم ۱۷:۱۶

۲ تیمو ۸:۳

تیپ ۱۱:۱

۶:۶

مز ۱۶:۳۷

فیل ۱۱:۴

اتیمو ۸:۴

۷:۶

ایو ۲۱:۱

منجر به مشکلات گوناگون می گردد. درک شخص از موضوعات ظریف و حساس الهیاتی نباید پایه‌ای برای تحکم بر دیگران یا وسیله‌ای برای کسب منافع مادی شود. بلکه برعکس، الهیات همیشه باید کلیسا را متحد سازد. از کسانی که فقط می‌خواهند جر و بحث کنند، دوری کنید. **۱۰-۶:۶** علیرغم شواهد قاطعی که ثابت می‌کند ثروت خوشبختی نمی‌آورد، اکثر مردم برخلاف آن، معتقدند که ثروت سعادت به همراه دارد. ثروتمندان در عطش بدست آوردن ثروت بیشتر، ممکن است وارد مسیری شوند که عاقبتش فقط نابودی و تباهی است. چطور می‌توانید از عشق به ثروت دور بمانید؟ پولس اصولی را به ما ارائه می‌دهد: (۱) بدانید که روزی همه ثروت‌ها از بین خواهد رفت (۱۷:۱۶)؛ (۲) به آنچه که دارید، قانع باشید (۸:۶)؛ (۳) مراقب کارهایی که می‌خواهید برای اندوختن ثروت بیشتر انجام دهید، باشید (۹:۶ و ۱۰)؛ (۴) انسانها را بیشتر از

۲۰۱:۶ در فرهنگ زمان پولس، شکاف بزرگ اجتماعی و حقوقی، اربابان و غلامان را از یکدیگر متمایز می‌ساخت. اما اربابان و غلامان در مسیح از نظر روحانی یکی هستند و با هم خواهر یا برادرند (غلاطیان ۳:۲۸). پولس مفاسد نظام برده‌داری را مورد مؤاخذه قرار نمی‌دهد بلکه رهنمودهایی به غلامان و اربابان مسیحی می‌دهد. راهنمایی‌های او در مورد روابط غلامان و اربابان، می‌تواند شامل حال روابط کارمند و کارفرما برای امروز باشد. کارمندان باید خوب کار کنند و به کارفرمایان خود احترام بگذارند. در مقابل، کارفرمایان باید نسبت به آنها منصف باشند (افسیسیان ۵:۶-۹؛ کولسیان ۳:۲۲-۲۵). نحوه کار کردن ما باید وفاداری و محبت ما را نسبت به مسیح نشان دهد.

۵-۳:۶ بسیاری از اوقات، تفرقه در کلیسا با جر و بحث بر سر مسائل ظریف الهیاتی شروع می‌شود و همین امر

۸:۶
امث ۸:۳۰
عبر ۵:۱۳
۹:۶
متی ۲۲:۱۳

برد. ^۸پس اگر خوراک و پوشاک کافی داریم، باید راضی باشیم، حتی اگر ثروتی هم نداشته باشیم؛ ^۹زیرا آنانی که بدنبال ثروت اندوزی می‌دوند، دیر یا زود دست به کارهای نادرست می‌زنند؛ این کارها به خود ایشان صدمه زده، فکرشان را فاسد می‌کند و سرانجام ایشان را راهی جهنم خواهد ساخت. ^{۱۰}عشق به ثروت، نخستین قدم بسوی سایر گناهان است. بعضی حتی برای پول، از خدا روگردان شده و خود را گرفتار انواع دردها کرده‌اند.

راهنمایی‌های پایانی پولس

۱۱:۶
۲ تیمو ۲۲:۲

^{۱۱}ای تیموتائوس، تو مرد خدایی! از این اعمال زشت بگریز، و راستی و تقوا را پیشه خود ساز؛ به خدا اعتماد کن؛ انسانها را محبت نما؛ صبور و مهربان باش. ^{۱۲}برای خدا خوب بجنگ. زندگی جاوید را که خدا به تو عطا کرده است، محکم نگاه دار؛ تو خود نیز در حضور شاهدان بسیار، بروشنی وفاداری خود را به خدا اعتراف کردی.

۱۳:۶
یو ۳۷:۱۸
۱۴:۶
۱ تسا ۱۳:۳

^{۱۳}در حضور خدایی که به همه زندگی می‌بخشد، و در حضور مسیح عیسی که با دلیری در برابر «پنطیوس پیلاطوس» شهادت داد، مؤکداً از تو می‌خواهم ^{۱۴}که تمامی اوامر خدا را انجام دهی، تا کسی نتواند از حال تا بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، عیبی در تو بیابد؛ ^{۱۵}زیرا خدای متبارک و قادر کل و واحد، شاه شاهان و سرور سروران، در زمان معین مسیح را خواهد فرستاد. ^{۱۶}او خدایی است که هرگز نمی‌میرد و ساکن در نوری است که کسی نمی‌تواند به آن نزدیک شود. هیچ بشری او را ندیده و نخواهد دید. عزت و قدرت و سلطنت تا به ابد از آن او باد. آمین.

۱۵:۶
۱ تیمو ۱۷:۱
مکا ۱۴:۱۷ ؛ ۱۶:۱۹
۱۶:۶
خرو ۲۰:۳
۲ تو ۱۴:۵
مز ۲:۱۰۴
یو ۱۸:۱ ؛ ۲۶:۵
۱ تیمو ۱۷:۱
۱۷:۶
لو ۲۰:۱۲

^{۱۷}به کسانی که در این دنیا ثروتی دارند بگو که مغرور نشوند و به آن امید نبندند چون دیر یا زود از بین خواهد رفت، بلکه به خدا امید ببندند که هر چه لازم داریم سخاوتمندانه به ما عطا می‌کند تا از آنها لذت ببریم. ^{۱۸}به ایشان بگو دارایی خود را در راه خیر صرف کنند و در نیکوکاری ثروتمند باشند؛ با شادی به

رسیدگی کند و تا به افسسیان تعلیم دهد که داشتن ثروت، مسؤولیت بزرگی به همراه دارد. ثروتمندان باید سخاوتمند باشند، نه اینکه به‌خاطر ثروتشان متکبر شوند. چنین اشخاصی باید مراقب باشند که مبادا به‌جای اینکه برای امنیت خود به خدای زنده امید ببندند، به ثروتشان امیدوار باشند. حتی اگر از نظر مالی غنی نباشیم، می‌توانیم در نیکوکاری سخاوتمند باشیم. هرچقدر هم فقیر باشیم، اما چیزی برای دادن به دیگری داریم.

ثروت دوست داشته باشید (۱۱:۶)؛ (۵) با میل و رغبت از ثروت خود به دیگران نفعی برسانید (۱۸:۶). (مراجعه کنید به امثال ۹-۷:۳۰).

۱۳:۶ محاکمه عیسی در مقابل پیلاطوس در چهار انجیل ثبت شده است: متی ۲۷:۱۱-۲۶ ؛ مرقس ۱۵:۱-۱۵ ؛ لوقا ۲۳:۱-۲۵ ؛ یوحنا ۱۸:۲۸-۱۶:۱۹.

۱۷-۱۹:۶ افسس شهر ثروتمندی بود و کلیسای این شهر احتمالاً اعضای ثروتمند زیادی داشت. پولس به تیموتائوس سفارش می‌کند که به این مشکل احتمالی

محتاجان کمک نمایند، و همیشه آماده باشند تا از ثروتی که خدا به ایشان عطا کرده است، به دیگران نفعی برسانند.^{۱۹} با این اعمال نیک، ایشان گنجی واقعی برای خود در آسمان ذخیره می کنند. این مطمئن ترین سرمایه گذاری برای بدست آوردن زندگی جاوید است؛ از این گذشته، زندگی پرثمری نیز در این دنیا خواهند داشت.

۱۹:۶
متی ۶:۲۰
تیمو ۱۲:۶

^{۲۰} ای تیموتائوس، آنچه که به تو به امانت سپرده شده، حفظ کن. خود را درگیر بحث های بیهوده نکن، بخصوص با کسانی که دم از علم و دانش می زنند. اینان دروغ می گویند و دانشی ندارند، چون سخنانشان باطل و برضد خداست.^{۲۱} بعضی از این قبیل افراد، در اثر همین بحث ها، ایمانشان را از دست داده اند. فیض خداوند با تو باد.

۲۰:۶
تیمو ۱۶:۲

۲۱:۶
تیمو ۱۹:۱
تیمو ۱۸:۲

کلیسا نه به خاطر تشکیلات، بلکه برای این بوجود آمده تا مسیح در آن تکریم شود و جلال بیابد. وقتی این رهنمودها را می خوانید، مسائل مهم در حیات کلیسا را از نظر دور نکنید، یعنی شناخت خدا، کار کردن با یکدیگر در صلح و محبت، و رساندن بشارت الهی به جهان.

۲۱:۶ رساله اول تیموتائوس دربردارنده راهنمایی هایی برای کلیساهای محلی، از جمله اصولی برای پرستشهای جمعی و ویژگی های مشایخ (کشیشان)، شماسان و خادمین خاص کلیسا (بیوه زنان) می باشد. پولس از رهبران کلیسا می خواهد تا تعالیم نادرست را اصلاح کنند و با همه افراد کلیسا با محبت و درستی رفتار نمایند.